

"GUDS ORD BÄR ICKE BOJOR" 2 Tim. 2:9

NORDISK ÖSTMISSION

NR 4

DECEMBER 2021

ÅRG 58

Magnus Sollersten har tagit bilden på denna papyrus med julmotiv. Han har också skrivit betraktelsen på nästa sida.

Betraktelse:

”Det fanns inte rum för dem i härbärgen”

Luk. 2:7

En välkänd text ur vårt Julevangelium. Det fanns inte plats för Frälsarens Moder att föda Kristus. Men Gud gjorde rum, i ett oansenligt stall i Betlehem. Den lilla stad vars namn betyder ”Brödhuset”.

I djurens matplats, i en krubba, föddes Ljuset i världen. Snart ljöd änglasången om frid, om fred på jorden.

Den allra första julen

Ibland funderar vi över hur fortsättningen blev. Gud som blev människa kom att bli flykting i Egypten ett antal år, i samma land varifrån Han en gång räddade Israel genom Röda Havets vatten.

Flyktvägen gick genom Gaza och Sinai fram till den lilla by vid Nilens strand som då gick under namnet ”Babylon”. Det var här som Mose hittades i vassen. Här vilade den heliga familjen ut utom räckhåll för Herodes och soldaterna.

I Kairos gamla stad, i det kristna koptiska kvarteret, ligger en kyrka, Abu Serga eller S:t Sergius kyrka, byggd på 400-talet på den plats där Jesus och familjen vilade, innan färden gick söderut till mellersta Nildalen. Där blev de väl mottagna och vistades tills de efter Herodes död kunde återvända.

Kryptan i Abu Serga pekas ut som platsen där man tagit vilorast.

Jag besökte gamla Kairo år 2005. Det besöket innebar också en tankeställare:

Det är vår kristna plikt i ett rikt samhälle att med glädje och gästfrihet bereda plats för att hjälpa och stödja flyktingar som söker skydd hos oss. Det finns gott om plats i vårt härbärge.

Vi ska betänka att vår Herre Jesus Kristus själv var flykting.

Ibland får man en så kallad ”Aha-upplevelse”.

Efter besöket i gamla Kairo fortsatte vi till Gizeh, c:a en mil utanför Kairo, platsen för pyramiderna. Pyramiderna är c:a 3500 år gamla.

Intill pyramiderna låg en liten souvenirbutik. Jag brukar inte handla så mycket på mina resor, men här hittade jag någonting enastående.

En papyrus som avbildar den heliga familjen ridande på en åsna förbi pyramiderna, som redan då hade en hög ålder.

Jesus såg pyramiderna! Aha!

Jag köpte papyrusen, som nu inramad hänger hemma på väggen, och är avbildad på denna tidnings framsida.

Den koptiska traditionen är mycket noga med att påpeka åsnans betydelse, den är ju fredens symbol. I sanning var detta en Aha-upplevelse.

Inte hade jag tidigare tänkt på att Jesus med sin familj såg pyramiderna, och även sfinxen är ju med. Se också ängeln till höger på bilden.

Så må vi låta denna lilla berättelse bereda plats för julefrid i våra hjärtan. Snart ljuder änglasången

"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden bland människor som Han älskar".

Magnus Sollersten

(tf. kyrkoherde i Örkened)

Ordförandens spalt

Ny ansvarig utgivare

Simeon Appell, tidigare medlem i NÖ:s styrelse, har sedan han avgick från styrelsen för drygt ett år sedan, fortsatt att vara ansvarig utgivare och även ingått i redaktionskommittén. Efter drygt fem år som ansvarig utgivare har Simeon nu meddelat att han önskar avgå. Jag har full förståelse för detta, och vill tacka Simeon för det betydelsefulla arbete du har gjort för Nordisk Östmission i dessa viktiga uppdrag. Jag vill också hälsa vår sekreterare Margareta Eliasson välkommen som ny ansvarig utgivare och som medlem i redaktionskommittén.

Läget i DELKU

Jag har tidigare berättat om läget i DELKU. Den tidigare biskopen Sergej Maschewsky avsatte flera av kyrkans pastorer. Detta gjorde att huvuddelen av församling-

arna valde en ny biskop, Pavlo Sjvarts, pastor i Charkov. Dock har Maschewsky behållit den legala rätten över några av församlingarna. Sent i våras kom dock ett beslut från myndigheterna att tillgångarna i samtliga församlingar tillhör DELKU, den kyrka där Pavlo Sjvarts är biskop. Pavlo Sjvarts är naturligtvis mycket glad för att alla församlingar i DELKU återigen kan tillhöra en kyrka och man har verkligen arbetat för att läka alla sår som uppkommit under de gångna åren.

Vi i Nordisk Östmission fortsätter vårt stöd till DELKU och vi har också gett ett litet extra stöd i år beroende på att man var tvungen att städa upp. Vi har stort förtroende för Sjvarts. Varje gång han begär extra pengar så kommer det också en noggrann redogörelse för vad pengarna skall användas till.

Hjälpsändning till Lettland

Årets andra transport från lagret i Solberga gick till Lettland. Även denna gång hade vi planerat att skicka transporten till Ukraina, men även denna gång fick vi ändra oss i sista stund eftersom reglerna i Ukraina har skärpts igen. Man kräver nu att få ett detaljerat innehåll av lasten två månader innan transporten sker. Detta är dock omöjligt för oss. Med vår begränsade lagerkapacitet måste vi genomföra en transport direkt efter det att lagret är fullt.

Men som väl är har vi goda kontakter med andra mottagare. Denna gång blev det Lettlands tur att få frågan. Vi skickade en hjälpsändning till Pampali i västra Lettland under 2020 men pastor Ivars Eisaks meddelade att hans församling gärna tog emot en sändning igen. I början av september i år gick en lastbil till Pampali. En speciell gåva var en orgel vi fick från Sotenäs pastorat. Med lite extra hjälp vid lastningen fick vi på den på lastbilen, och den

togs emot med stor tacksamhet av församlingen i Pampali.

Hjärtligt tack er alla som har bidragit med saker att skicka till Lettland och även till er som hjälpte till att lasta. Och ett speciellt tack till er som hjälper till i lagret i Solberga. Ni är ovärderliga.

Jul och Nyårshälsning

2021 har varit ännu ett år där Covid-19 fortsatt har påverkat vår verksamhet. Under två år har ingen från styrelsen fysiskt kunnat besöka våra kontakter utomlands och ingen från dem har kunnat komma till Sverige. Vi hoppas att det skall bli förändring under 2022. Speciellt vore det roligt om någon kunde komma och delta i vårt årsmöte så att ni alla fick möjlighet att höra något om den verksamhet vi stöder.

Jag vill tacka alla er läsare och understödjare för att ni vill vara med och stödja verksamheten och önska er en God Jul och ett Gott Nytt år i vår Frälsares namn!

Martin Wihlborg

Nordisk Östmission tackar varmt och innerligt sina många medarbetare och gåvogivare för det gångna årets trofasta stöd och arbete i missionsverksamheten och önskar en riktigt

God jul och ett välsignat nytt år!

Julens furste är vårt försvar vid vår Herres ting

En artikel från Estland med infogad julbetraktelse

När julen förra året stod för dörren kunde vi samlas till gudstjänst i S:ta Maria kapell på Nargö. En del tänker naturligtvis om detta, att som det också skrevs i en artikel, om kronprinsessparets besök vid återinvigningen av kapellet, vad som händer när vi får kungligt besök från Sverige, är att de åker till en oansenlig ö och går i kyrkan. Vi, som i likhet med de höga gästerna tänker och prioriterar annorlunda, vet att människors värde aldrig är beroende av deras antal. Samtidigt är vi i församlingen tacksamma över att få stå på två ben, med moderkyrkan mitt i staden och kapellen på öarna, där alla kontakter är personliga och värdefulla. Till dem som bara vill se till nummer och antal, kan man ju också som svar säga att alla kom till julgudstjänsten. Och vem kan få uppleva det i storstadens muller och stress? Predikan hölls av dåvarande fältprästen Tönis Kark. Han har efter den s.k. försvarsreformen, efter vilken det endast finns en fältpräst i aktiv tjänst, nu blivit vår församlingskaplan med NÖ:s stöd, så att vi kan fortsätta vårt församlingsbygge bland öarnas folk. Följande predikan blev då hållen av nämnde kaplan.

Nåd och frid vare med er från Herren Jesus Kristus!

Mänskligheten har under det senaste århundradet genomgått en utvecklig av tilltagande specialisering, där man vet alltmer om en allt mindre del av helheten, som ett sätt att hantera det ständigt växande informationsflödet, så att en del till och med helt har givit upp försöken att få någon helhetsbild.

Vi lever alla i en alltmer fragmentiserad värld, och ju längre tiden går är det allt mindre som vi förstår. Och allt färre blir de saker en person kan tillverka från början till slut. Jag vet inte hur många människor det behövs för att tillverka en sko idag,

Församlingskaplan Tönis Kark predikar på Nargö i Finska viken. Nargö har delvis varit en befäst ö.

men jag vet att för inte så länge sedan gjorde en skomakare skorna på egen hand.

På 1800-talet kunde en vetenskapsman överblicka det vetenskapliga läget i stort, men idag har specialiseringen gått så långt att man, för att ha framgång, måste fokusera sig på allt mindre detaljer.

Om en sådan vetenskapsman inte har medarbetare, gemensamt minne och tekniska hjälpmedel, så skulle han med säkerhet inte kunna nå fram till någon större verklighetsbild som är nödvändig för att motivera hans eget mikroskopstittande. Han behöver medhjälpare för att förstå helhetsbilden när resultatet endast kan åstadkommas genom samarbete.

På trons område behöver vi också samarbete med gemensamt mål för livsvandringen. Växande i tro är dock ingen vetenskaplig sak, utan förutsätter verklig brödragenskap för att kunna växa i tro och vetande. Samtidigt som vi inte får glömma att rättfärdiggörelsen inte är något vi kan bli delaktiga av genom arbetsfördelning eller grupparbete, utan alltid är något i högsta grad individuellt, när vi genom tro av nåd allena blir delaktiga av frälsningen. Den kristna trosläran kan jag bara ta till mig genom att begrunda allt i djupet av mitt eget hjärta.

Men klarar vi av att fördjupa oss i och tillägna oss vetenskapen om fräls-

ningen av nåd allena när vi inte ens har lärt oss göra ett par skor från början till slut?

Pedagogiskt skulle det vara upplysande om vi närmade oss rättfärdiggörelsen som en nutida löpbandssak. Vi har alla sett otaliga avbildningar av Jesu födelse. Vad skulle hända om vi genomförde en specialisering och arbetsfördelning bland dem vi är vana att se i stallet i Betlehem?

Frågan blir då vilka och hur många kan vi rationalisera bort från bilden eller kanske lägga till utan att bilden skulle bli obegriplig för betraktarna.

Om vi t.ex. tar bort lammen, skulle det inte vara någon större förändring. Och om vi tar bort oxen, så skulle det inte heller vara något större problem. Sedan tar vi bort de vise männen, men det skulle ju ändå vara möjligt att se och förstå vad som är avbildat. När ängeln tas bort blir det kanske svårt att säkerställa vad som är avbildat. Tar vi bort även stjärnan börjar det bli verkligen oklart. Tar vi så bort Jungfru Maria och S:t Josef, och till sist blir det som amerikanerna säger X-Mas, en ledig dag utan särskild betydelse mitt under den mörka årstiden.

Trons område är och förblir dock en av de sista skansarna där vi som individer behöver förstå och tillägna oss allt från början till slut. Jesu budskap är också ett budskap till dig och mig som individer från

NORDISK ÖSTMISSION

Vid julgudstjänsten på Nargö

Kyrkvägen

A till O. Därför behöver vi ta till oss allt genom att lära känna helheten och leva in det i vårt liv. Ingen annan kan älska för oss, vara tacksam i vårt ställe eller bära det lidande som är en ofrånkomlig del av lärjungaskapet. Inför vår Skapare har vi alltid ett eget och personligt ansvar. Religionen är den enda kvarvarande möjligheten att fördjupa sig i något som ger en verklig helhetsbild.

Men låt oss lämna lamm och oxe ett ögonblick i Davids stad Betlehem, för att istället blicka längre och högre in i julens mysterium, för att förstå höjden, bredden och djupet av Jesu frälsningsgärning och för att kunna växa med Jesus i kyrkoårets kretslopp. Allt det som vi

med den helige Andes hjälp får bli delaktiga av, utan arbetsfördelning eller effektivisering.

Vi behöver lära känna Jesus helt och fullt, för det räcker inte att på avstånd betrakta hans födelse, utan vi behöver komma till och förbli hos honom för alltid.

Låt oss minnas hur vi i tanken tog bort lammen, oxen och andra deltagare och såg hur bilden bara blev dimmigare och otydligare.

När vi nu tänker detsamma om helheten och livet med Jesus, vilken tragik det då blir om vi endast väljer ut vissa delar av kyrkoåret genom specialisering och arbetsfördelning, istället för den välsignade helheten från advent till domsöndagen.

Kyrkogårdsporten på Nargö

Här måste jag framhålla att vi kommit till den avgörande röda tråden. Jag vet vilken verklig glädje som ligger i att lära känna Herren genom den fördjupning som varje kyrkoår ger. Därför är jag inte bildligt talat beredd att avstå från ett enda lamm eller oxe för att inte tala om evangeliebokens tematiska trosförmedling, eller Gud bevare, vår lutherska troslära.

De är allt och alla – även lammet och oxen – delar av helheten som gör livet dyrbart och värt att leva, så låt oss därför aldrig avstå eller ge upp en endaste vers i Guds ord.

Jag vill inte någonsin förminska, skilja, eller spä ut Guds ord, för ju mer jag vet, desto mer tror jag, och

ju fastare min tro blir, desto säkrare att jag når fram till trons fullbordan i Guds rike.

Därför är också julens budskap till oss alla att gå mer och oftare i kyrkan, läsa Guds ord därhemma och i allt leva med i Kyrkans heliga år.

Lever och tror jag på det sättet kan ingen ta min tro ifrån mig, vare sig bit för bit eller allt på en gång, utan den växer istället starkare och starkare för var dag som går.

Låt oss så alla glädjas över Frälsarens födelse och bevara julglädjen i våra hjärtan för hela det kommande året och ända in i evigheten! Amen.

Tönis Kark
Patrik Göransson

Hej vänner på Nordisk Östmission!

Tack till NÖ

Ett stort tack till er alla på Nordisk Östmission, som även detta år gjorde det möjligt för oss att ordna ett sommarläger för barnen. Arton lyckliga barn fick möjligheten att vara två veckor på ett sommarläger i Karpaterna. Barnen som fick åka från Kyiv, byn Piski och kringliggande byar var de som annars inte skulle få åka någonstans på grund av fattigdom. En del av barnen fick också hjälp med sommarkläder och skor.

Vi hade beställt en stor buss för barnen. Bara det var en upplevelse, att åka till järnvägsstationen i Kyiv. Där var rulltrapporna en succé.

Barnen fick en egen väntsal på grund av Corona-restriktionerna.

I väntsalen fick barnen äta hamburgare från Mac Donalds. Det var för många första gången de fick hamburgare från Mac Donalds.

Sedan fick de se tåget, som skulle ta dem till Karpaterna. Tåget var en stor upplevelse för alla. Tågresan

NORDISK ÖSTMISSION

tog tolv timmar. På morgonen var barnen framme. Sista biten gick med buss fram till sommarlägret.

På sommarlägret var det en entusiastisk grupp av unga ledare som väntade på barnen. De hade under en lång tid förberett ett jättefint program.

Varje morgon började med en bibeltimme, som barnen uppskattade mycket.

Det var sång, lekar och en gyllene bibelvers.

Maten var mycket uppskattad, och barnen fick äta så mycket de ville.

Det var mycket lekar, tävlingar, aktiviteter hela dagen. Tiden gick alldeles för fort och plötsligt var den sista dagen på sommarlägret där.

Det var svårt att skiljas från varandra. Kramar och mycket tårar, men ändå glada och lyckliga barn som hade fått uppleva allt detta. Kramarna ger vi vidare till er på Nordisk Östmission. Ett stort tack!

Barnens berättelser

Här kommer några berättelser om sommarlägret i Karpaterna. Det är Kiril, Sonja, Nazar och Maksim som berättar.

Kiril:

– I min grupp på sommarlägret hade vi hejaramsan: Stopp – Stanna upp – Gör sedan.

Vi fick åka upp till bergen som var så höga som 1425 meter. Det allra högsta berget som jag såg, var så högt, att om jag skulle ha varit där på toppen, då skulle jag kunna ta på molnen med mina händer! Det tog en lång tid för linbanan klättra upp till toppen på det berg som vi åkte till.

På sommarlägret fick vi göra olika saker, och vi fick ”lägerpengar”, som vi sedan kunde byta till saker. Jag köpte en docka till min syster för mina poäng.

Kirills syster Sonja:

–Det var första gången jag var på ett sommarläger. Allra mest gillade jag att åka med linbanan upp till bergen. De större barnen gick till fots, men vi som var i den yngsta

gruppen fick åka med linbanan. Jag fick nya kompisar i min grupp. Vi åt bär. De var svarta och jättegodas. Jag gillade sommarlägret så mycket.

Nazar:

–Jag har aldrig varit i Karpaterna tidigare. Men nu har jag gjort det!

Det finns så vackra vattenfall där. Vattnet var så kallt att mina fingrar frös. Vi klättrade upp till bergen. Vi gick upp tidigt på morgonen. Det var klockan åtta. Vår ledare hette Fedja. Han var en cool ledare. Vi hade många idrottstävlingar och vi sjöng, och hade bibellektioner. Det var coolt och roligt i lägret!

Maksim:

– På sommarlägret i Karpaterna var det väldigt coolt och jag gillade det. Jag var glad att vara där! Vi gick upp till bergen och vi hade mycket idrottstävlingar. Jag gick också på hängbron. Det var så häftigt, men i början var det lite skrämmande. Att se Karpaterna uppfifrån är mycket vackert! Jag saknar mina vänner och lägerledarna. Jag vill verkligen åka tillbaka till lägret. Tack för att jag fick vara med och jag fick ha en bra tid!

Må dessa barnens berättelser och bilder värma era hjärtan, så som det värmdes våra!

Med tacksamhet
Boas och Mirjam Adolphi,
Barnens Ambassad

En orgel från Smögen, och mycket annat, har kommit fram till Lettland

Ett bildreportage från Solberga i Bohuslän och Pampali i Kurland.

Lastningen av orgeln i Solberga gick bra. Foto: Elsie Alfredsson

Flitiga lastare gjorde lagret alldeles tomt. Foto Martin Wihlborg

Tack

NÖ vill här tacka, inte bara Elsie och de andra som flitigt och trofast arbetar med vår insamling av begagnade kläder och annat vid vårt lager i Solberga, utan också framlidna Britta Nilsson och Lennart Gustafsson. De gjorde en stor insats särskilt de första åren av vår transportverksamhet. Brittans man, Sven-Uno (se sid 19), höll på med det nödvändiga pappersarbetet, och hans syster Sylvia, som också hjälpt till, är änka efter Lennart.

NORDISK ÖSTMISSION

Lastbilen, orgeln och allt det andra är framme i Pampali. Foto från Ivars Eisaks.

Persien 2

I senaste rundbrevet från TWR Kanada meddelar man att man för första gången sedan pandemin började nu har kunnat ordna en konferens för persisktalande i det missionscentrum som man har i Centralasien. Det var i augusti. Ytterligare

en konferens ägde rum i september. Vidare har man en webb-radio för att nå människor vars modersmål är persiska. Det finns flera brev från lyssnare i nyhetsbrevet. Jämför NÖ 3/2021, sidan 13!

Red.

Utgivningsbevis 6550

Nordisk Östmission har ett utgivningsbevis för sin tidning. Så har det varit ända sedan 1964. Första gången beviset utfärdades var den fulla titeln ”Nordisk Östmission nordisk evangelisk mission bland östeuropas folk”, i enlighet med överskriften i föreningens stadgar. I samband med stadgeändringar 1980 och 1996 kom undertiteln lyda ”nordisk evangelisk mission bland östeuropeiska och östasiatiska folk” resp. ”nordisk evangelisk mission bland östeuropeiska och asiatiska folk”. Dessa ändringar anmäldes ej hos patentverket (PRV). Fr.o.m. 1997 har titeln varit endast ”Nordisk Östmission”, och så står det numera även på utgivningsbeviset från PRV.

Följande har varit ansvariga utgivare:

Hugo Gustafsson	1964–2/2004
Bengt Westholm	3/2004–1/2016
Simeon Appell	2/2016–3/2021
Margareta Eliasson	4/2021–

Vi har alltså ny ansvarig utgivare fr.o.m. detta nummer. I vårt utgivningsbevis 6550 har bara tre tidigare utgivare varit införda. När Pekka Heikkinen var redaktör och ansvarig utgivare 1973 fick detta aldrig något nedslag i myndigheternas papper. På redaktionsstolen har, tillsammans med utgivaren, också Josef Axelsson (1978-1994) och Martin Wihlborg (2/1994-2/1999) suttit. Nuvarande kassör har varit med i redaktionsarbetet sedan 4/1999.

A.E.

Gåvoredovisning

JULI 2021

Gåvor	36.105:00
Kollekter	1.531:00
Summa	37.636:00

Kollekter juli 2021

Istorps pastorat 60+600,
Torestorp 430,
Älekulla 161,
Örkened 280.

Begravningar juli 2021

Elsa Johansson, Hishult,
Lennart Gustafsson, Hisingen,
Solveig Ivarsson, Kinna
(Kungsäter),
Rune Eliasson, Veddige
(Lindberg),
Ann-Sofi Hansson, Sävedalen
(Tegneby),
Ragnhild Johansson, Järnforsen.

Hyllningar juli 2021

Sven-Arne Johansson, Sparsör,
Fristad.

AUGUSTI 2021

Gåvor	22.561:00
Kollekter	12.070:00
Summa	34.631:00

Kollekter augusti 2021

Örgryte pastorat 1020+4512,
Kyrkhult 643,
Hyssna 1320,
Uddevalla 540,
Idala 200,
Frillesås 1425,
Södertälje 70,
Jonakapellet, Österåker 330,
Solberga 1460,
Naum 550.

Begravningar augusti 2021

Ann-Sofi Hansson, Sävedalen,
Irja Martinsson, Göteborg
(Färgelanda),
Christa Lindkvist, Vänersborg
(Flo),
Solveig Ivarsson, Kinna
(Kungsäter),
Berta Söreke, Gemla.

Hyllningar augusti 2021

Bengt Ingvarsson, Ytterby,
Göran Strandell, Askim,
Signar Rikardsson, Vrå,
Elisabeth Sandström, Björkekärr.

SEPTEMBER 2021

Gåvor	42.140:00
Kollekter	1.330:00
Arv	100.000:00
Summa	143.470:00

Kollekter september 2021

Lyse 160,
Uddevalla 470,
LM Engströms gymnasium 200,
Ev. Luth missionsföreningen,
Linköping 500

Begravningar september 2021

Åke Bastholm, Varberg,
Lisbet Haglund, Kungälv,
Ann-Sofi Hansson, Sävedalen,
Anna-Greta Martinsson, Växjö,
Lennart Niklasson, Öckerö,
Eva Jakobsson, Brastad.

Hyllningar september 2021

Ragnhild D Nöjd, Frändefors,
Göran Prytz, Göteborg.

Arv:

Ethel Svensson, Hisingen.

*Betalningar
från utlandet*

Nordisk Östmission kan ta emot kronor på Plusgirot 42 20 57-0 i Nordea (NDEASESS) som internationellt har nummer SE29 9500 0099 6026 0422 0570.

Betalningar i euro kan också skickas till vårt konto i Deutsche Postbank (PBNK-DEFF) med kontonummer DE77 5901 0066 0006 0306 64.

Mottagare är i bägge fallen Nordisk Östmission, och den adress som NÖ har registrerad hos Skatteverket är den hem till kassören (se baksidan).

Sven Uno Nilsson

Sven Uno föddes den 19 april 1934 och dog den 5 november 2021. Han var aktiv i NÖ under omkring ett årtionde. Förutom att vara den som ordnade med pappersexercisen kring våra transporter och ha kontakt med åkeriet, var han styrelseledamot 1996–2005, efter att ha varit

revisor 1992–1996. Han var också förste vice ordförande 1997–2005. I det civila var Sven Uno pastoratskassör efter att ha varit brödtökörare. NÖ tänker med tacksamhet på vad Sven-Uno har gjort för missionen. Se även sid 15!

A.E.

Nordertredingen

På Gotland, d.v.s. i Visby stift, finns det tre kontrakt: Nordertredingen, Medeltredingen och Sudertredingen. Liksom att de två senare har varit överskrifter på denna plats när Baltikum behandlats, får den förstnämnda vara med som överskrift i detta nummer. Estland är ju den nordligaste av de tre baltiska staterna. I detta nummer har vi en artikel, som genom en julpredikan, ger prov på kyrkligt arbete i Estlands lutherska kyrka (EELK). Lettland,

som ligger i mitten av Baltikum, illustreras med bilder från Pampali, som ligger i den del som historiskt varit Kurland. Alla tre tredingarna får på något sätt understöd från NÖ. Och du kan vara understödare inte bara med pengar utan också med förböner.

Från Ukraina har vi fått en artikel om barnläger. Vi räknar med att ge ut vår tidning också nästa år.

Anders Eliasson

Adressändringar och liknande ärenden meddelas kassören! Nordisk Östmission, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla

Nordisk Östmission har enligt sina stadgar målsättningen "att verka för evangeliets spridande bland i första hand östeuropeiska men i mån av ekonomi och övriga resurser också bland asiatiska folk". Nordisk Östmission deltar också i mån av möjlighet i "materiell hjälpverksamhet bland ovanstående folk".

Tidningen Nordisk Östmission utkommer med fyra nummer per år, i mars, juni, september och december. **Adressändringar och andra registerärenden meddelas kassören!**

Ordförande: Martin Wihlborg, Torsgatan 36, 431 38 Mölndal. Tel. 072-244 33 25,
e-post: pmartin.wihlborg@gmail.com

Kassör: Anders Eliasson, Fagerliden 6, 451 93 Uddevalla. Tel. 0522-64 21 86 dagtid,
Tel. 0522-66 42 00 kvällstid.

Ansvarig utgivare: Margareta Eliasson, Ernst Torulfsgatan 17A, 416 73 Göteborg,
Tel. 073-218 86 71, **e-post** margareta.el@bredband.net

I redaktionen: Margareta Eliasson, Anders Eliasson.

Hemsida: www.nordiskostmission.se

Vid insättning av minst 50:- på plusgiro 42 20 57-0 eller
bankgiro 484-5350 får Ni vårt missionsblad 4 ggr om året.

ISSN 0345-8571

